

Úradný vestník

Európskej únie

C 226

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Zväzok 56

3. augusta 2013

Číslo oznamu	Obsah	Strana
IV <i>Informácie</i>		
INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE		
Súdny dvor Európskej únie		
2013/C 226/01	Posledná publikácia Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i> Ú. v. EÚ C 215, 27.7.2013	1
V <i>Oznamy</i>		
SÚDNE KONANIA		
Súdny dvor		
2013/C 226/02	Stanovisko C-1/13: Žiadosť o stanovisko, ktorú podala Európska komisia podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ	2
2013/C 226/03	Vec C-112/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 8. marca 2013 — A/B a i.	2
2013/C 226/04	Vec C-275/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 21. mája 2013 — Elcogás, S.A./Administración del Estado a Iberdrola, S.A.	2
2013/C 226/05	Vec C-280/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Španielsko) 22. mája 2013 — Barclays Bank S.A./Sara Sánchez García a Alejandro Chacón Barrera	3

SK

Cena:
3 EUR

(Pokračovanie na nasledujúcej strane)

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2013/C 226/06	Vec C-281/13 P: Odvolanie podané 22. mája 2013: Lord Inglewood a i. proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. marca 2013 v spojených veciach T-229/11 a T-276/11, Inglewood a i./Parlament.....	3
2013/C 226/07	Vec C-295/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Darmstadt (Nemecko) 28. mája 2013 — Advokát H., správca konkurznej podstaty G.T. GmbH/H. K.	4
2013/C 226/08	Vec C-299/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Grondwettelijk Hof (Belgicko) 30. mája 2013 — Isabelle Gielen/Ministerraad	5
2013/C 226/09	Vec C-300/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španielsko) 30. mája 2013 — Ayuntamiento de Benferri/Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica, S.A.U.	5
2013/C 226/10	Vec C-302/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākās tiesas Senāts (Lotyšsko) 3. júna 2013 — AS flyLAL-Lithuanian Airlines, spoločnosť, proti ktorej bolo začaté konkurzné konanie/VAS „Starptautiskā lidosta Rīga“, AS „Air Baltic Corporation“	6
2013/C 226/11	Vec C-312/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) 7. júna 2013 — Claudiu Roșu/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală	7
2013/C 226/12	Vec C-313/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) 7. júna 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală/Cătălin Ienciu	7
2013/C 226/13	Vec C-317/13: Žaloba podaná 7. júna 2013 — Európsky parlament/Rada Európskej únie	7
2013/C 226/14	Vec C-320/13: Žaloba podaná 12. júna 2013 — Európska komisia/Poľská republika	8
2013/C 226/15	Vec C-321/13: Žaloba podaná 11. júna 2013 — Európska komisia/Belgické kráľovstvo	8
2013/C 226/16	Vec C-322/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bolzano (Taliansko) 13. júna 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Ruffer/Kateřina Pokorná	9
2013/C 226/17	Vec C-327/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko) 17. júna 2013 — Burgo Group SpA/Illochroma SA, v likvidácii, Jérôme Theetten, likvidátor spoločnosti Illochroma SA	9
2013/C 226/18	Vec C-333/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sozialgericht Leipzig (Nemecko) 19. júna 2013 — Elisabeta Dano, Florin Dano/Jobcenter Leipzig	9
Všeobecný súd		
2013/C 226/19	Vec T-276/13: Žaloba podaná 15. mája 2013 — Growth Energy a Renewable Fuels Association/Rada	11

IV

*(Informácie)*INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ
ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

(2013/C 226/01)

Posledná publikácia Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 215, 27.7.2013

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 207, 20.7.2013

Ú. v. EÚ C 189, 29.6.2013

Ú. v. EÚ C 178, 22.6.2013

Ú. v. EÚ C 171, 15.6.2013

Ú. v. EÚ C 164, 8.6.2013

Ú. v. EÚ C 156, 1.6.2013

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Žiadosť o stanovisko, ktorú podala Európska komisia podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ

(Stanovisko C-1/13)

(2013/C 226/02)

*Jazyk konania: všetky úradné jazyky***Žiadateľka**

Európska komisia (v zastúpení: F. Castillo de la Torre, A.-M. Rouchaud-Joët, splnomocnení zástupcovia)

Otázka položená Súdnemu dvoru

Patrí do výlučnej právomoci Únie prijatie pristúpenia tretej krajiny k Haagskemu dohovoru z 25. októbra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 8. marca 2013 — A/B a i.

(Vec C-112/13)

(2013/C 226/03)

*Jazyk konania: nemčina***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdomŽalovaný a navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“:
AŽalobcovia a odporcovia v konaní o opravnom prostriedku „Revision“:
B a i.**Prejudiciálne otázky**

1. Má sa zo „zásady ekvivalencie“ v zmysle európskeho práva pri presadzovaní práva Európskej únie vo vzťahu k systému

konania, v ktorom všeobecné sudy povolané rozhodovať vo veci síce majú skúmať aj protiústavnosť zákonov, ale nemôžu všeobecne zrušovať zákony — čo však bolo vyhradené osobitne zriadenému ústavnému súdu —, vyvodiť, že všeobecné sudy sa v prípade, že zákon porušuje článok 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), musia v priebehu konania na účel všeobecného zrušenia zákona obrátiť aj na ústavný súd namiesto toho, aby len upustili od uplatnenia zákona v konkrétnom prípade?

2. Má sa článok 47 Charty vykladať tak, že bráni procesnému ustanoveniu, podľa ktorého súd, ktorý nemá medzinárodnú právomoc, ustanoví účastníkovi konania, ktorého pobyt nemožno zistiť, opatrovníka a ten potom svojou „účasťou na konaní“ môže záväzne ovplyvniť medzinárodnú právomoc?

3. Má sa článok 24 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach⁽¹⁾ vykladať tak, že „účasť žalovaného na konaní“ v zmysle tohto ustanovenia existuje len v prípade, že zodpovedajúci procesný úkon urobil sám žalovaný alebo ním splnomocnený právny zástupca, alebo to platí bez obmedzenia aj pre procesné úkony, ktoré urobil opatrovník ustanovený podľa práva príslušného členského štátu?⁽¹⁾ Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 09/004, s. 42.**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 21. mája 2013 — Elcogás, S.A./Administración del Estado a Iberdrola, S.A.**

(Vec C-275/13)

(2013/C 226/04)

*Jazyk konania: španielčina***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Elcogás, S.A.

Žalovaní: Administración del Estado a Iberdrola, S.A.

Prejudiciálna otázka

Umožňuje výklad článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako aj judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, ktorá sa ho týka (najmä rozsudkov vyhlásených vo veciach C-379/98 ⁽¹⁾ a C-206/06 ⁽²⁾), považovať ročné sumy poskytované spoločnosti Elcogás ako vlastníkom jediného zariadenia na výrobu elektrickej energie v zmysle mimoriadnych plánov životaschopnosti, ktoré pre ňu schválila Rada ministrov, za „pomoc poskytovanú členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov“, ak je výber uvedených súm súčasťou všeobecnej položky „stále náklady elektrickej sústavy“, ktoré platia všetci používatelia a ktoré sa prevádzajú na podniky pôsobiace v odvetví elektrickej energie prostredníctvom postupných platieb, ktoré vyčísluje Národná komisia pre energetiku podľa vopred stanovených zákonných kritérií a bez diskrečnej právomoci?

⁽¹⁾ Rozsudok z 13. marca 2001, PreussenElektra, Zb. s. I-2099.

⁽²⁾ Rozsudok zo 17. júla 2008, Essent Netwerk, Zb. s. I-5497.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Španielsko) 22. mája 2013 — Barclays Bank S.A./Sara Sánchez García a Alejandro Chacón Barrera

(Vec C-280/13)

(2013/C 226/05)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Barclays Bank S.A.

Odporcovia: Sara Sánchez García a Alejandro Chacón Barrera

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ⁽¹⁾ a zásady práva Spoločenstva týkajúce sa ochrany spotrebiteľa a rovnováhy zmluvných strán vykladať v tom zmysle, že bránia španielskym právnym predpisom o hypotékach, ktoré síce stanovujú, že veriteľ môže požiadať o zvýšenie zabezpečenia, ak sa odhadná cena nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou zníži o 20 %, ale v rámci konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou nepredpokladajú, že spotrebiteľ (dlžník, povinná osoba) môže na základe predchádzajúceho protikladného odhadu požiadať o zmenu odhadnej ceny, minimálne na účely stanovené v článku 671 LEC ⁽²⁾, keď sa táto cena v

období medzi zriadením hypotéky a výkonom daného rozhodnutia zvýšila o rovnaký alebo vyšší podiel?

- Majú sa smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a zásady práva Spoločenstva týkajúce sa ochrany spotrebiteľa a rovnováhy zmluvných strán vykladať v tom zmysle, že bránia španielskemu procesnému režimu výkonu rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, ktorý stanovuje, že veriteľovi (oprávnenej osobe) môže byť v dražbe priznaná nehnuteľnosť zaťažená hypotékou za 50 % svojej odhadnej ceny (v súčasnosti 60 %), čo predstavuje neoprávnenú penalizáciu spotrebiteľa (dlžníka, povinnej osoby), ktorá zodpovedá 50 % (v súčasnosti 40 %) uvedenej odhadnej ceny?
- Majú sa smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a zásady práva Spoločenstva týkajúce sa ochrany spotrebiteľa a rovnováhy zmluvných strán vykladať v tom zmysle, že dochádza k zneužívaniu práva a k bezdôvodnému obohateniu v prípade, keď veriteľ (oprávnená osoba) po priznaní nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou v dražbe za 50 % (v súčasnosti 60 %) odhadnej ceny požiada o vydanie exekučného príkazu na nesplatenú sumu s cieľom úplného splatenia dlhu aj napriek tomu, že odhadná cena a/alebo skutočná hodnota majetku priznaného v dražbe je vyššia ako celkový dlh a napriek tomu, že takéto konanie je stanovené vnútroštátnym procesným právom?
- Majú sa smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a zásady práva Spoločenstva týkajúce sa ochrany spotrebiteľa a rovnováhy zmluvných strán vykladať v tom zmysle, že priznaním nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, ktorej odhadná a/alebo skutočná cena je vyššia ako celkový hypotekárny úver, sa uplatňuje článok 570 LEC, ktorý nahrádza články 579 a 671 LEC a preto je zrejmé, že došlo k úplnému vyrovnaní pohľadávky veriteľa (oprávnenej osoby)?

⁽¹⁾ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento Civil (občiansky súdny poriadok).

Odvolaie podané 22. mája 2013: Lord Inglewood a i. proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 13. marca 2013 v spojených veciach T-229/11 a T-276/11, Inglewood a i./Parlament

(Vec C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: Lord Inglewood a i. (v zastúpení: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, avocats)

Ďalší účastník konania: Európsky parlament

Návrhy odvolateľov

Odvolatelia žiadajú, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie (štvrtá komora) z 13. marca 2013, *Inglewood a i./Parlament* (spojené veci T-229/11 a T-276/11),
- rozhodol o nezákonnosti rozhodnutia Kancelárie Európskeho parlamentu, ktorým sa zvýšil vek odchodu do dôchodku zo 60 na 63 rokov a zrušili sa osobitné spôsoby získania dôchodku, buď vo forme skoršieho odchodu do dôchodku alebo vyplatenia jednorazovej sumy,
- zrušil napadnuté rozhodnutia,
- zaviazal Parlament na náhradu trov oboch konaní.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolatelia podávajú odvolanie proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorý zamietol ich žalobu o zrušenie rozhodnutí Európskeho parlamentu o zamietnutí ich nároku na dobrovoľný doplnkový dôchodok, buď vo forme skoršieho odchodu do dôchodku vo veku 60 rokov alebo vo forme vyplatenia jednorazovej sumy.

Po prvé, odvolatelia uvádzajú, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v tom zmysle, že napadnutými rozhodnutiami boli porušené ich nadobudnuté práva alebo očakávané vyplatenie za podmienok stanovených a prijatých v okamihu ich nástupu do funkcie.

Po druhé, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nevzal do úvahy žalobný dôvod založený na porušení článku 27 ods. 2 Služobného poriadku členov Parlamentu, hoci toto ustanovenie stanovilo, že nadobudnuté práva alebo budúce nároky zostávajú zachované. Rozhodnutie z 1. apríla 2009 totiž porušilo nadobudnuté práva odvolateľov, teda práva žiadať skorší odchod do dôchodku alebo odchod do dôchodku vo veku 60 rokov a prípadne čiastočne žiadať vyplatenie paušálnej sumy.

Po tretie, Všeobecný súd sa rovnako dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že Služobný poriadok členov Parlamentu sa neuplatňuje, pretože nadobudol účinnosť po rozhodnutí so všeobecnou pôsobnosťou z 1. apríla 2009, zatiaľ čo individuálne rozhodnutia, ktoré boli predmetom žaloby, boli prijaté po tomto dátume.

Po štvrté, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol žalobný dôvod založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, hoci odvolatelia mohli legitímne očakávať získanie dôchodku za podmienok stanovených a uplatňovaných počas značnej časti platenia ich príspevkov alebo v deň, keď svoju funkciu ukončili, viac než osoby, ktoré sa riadili osobitnými predpismi, teda tie osoby, ktoré stále vykonávali svoje funkcie a dovŕšili vek 60 rokov pred nadobudnutím platnosti dňa 14. júla 2009 rozhodnutia z 1. apríla 2009.

Po piate, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol, žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality, po tom, čo konštatoval, že len 10 % členov znáša následky finančnej krízy a očakávané vplyvy dočasného fondu, ktorý má zaniknúť.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Darmstadt (Nemecko) 28. mája 2013 — Advokát H., správca konkurznej podstaty G.T. GmbH/H. K.

(Vec C-295/13)

(2013/C 226/07)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Darmstadt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Advokát H., správca konkurznej podstaty G.T. GmbH

Žalovaný: H. K.

Prejudiciálne otázky

na výklad článku 1 ods. 2 písm. b), článku 5 bodu 1 písm. a) a b) a článku 5 bodu 3 Dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach⁽¹⁾ (ďalej len „dohovor“) a článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní⁽²⁾ (ďalej len „nariadenie č. 1346/2000“)

1. Sú súde členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie o majetku dlžníčky, príslušné na rozhodovanie o žalobe správcu konkurznej podstaty proti konateľovi dlžníčky o náhradu platieb, ktoré boli poskytnuté po vzniku platobnej neschopnosti spoločnosti alebo po zistení jej predĺženia?

2. Je súd členského štátu, na ktorého území bolo začaté konkurzné konanie o majetku dlžníčky, príslušný na rozhodovanie o žalobe správcu konkurznej podstaty proti konateľovi dlžníčky o náhradu platieb, ktoré boli poskytnuté po vzniku platobnej neschopnosti spoločnosti alebo po zistení jej predĺženia, ak konateľ nemá bydlisko v inom členskom štáte Európskej únie, ale v zmluvnom štáte dohovoru?

3. Spadá žaloba podľa bodu 1 pod článok 3 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000?

4. V prípade, že článok 3 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 nezahŕňa žalobu podľa bodu 1 a/alebo príslušnosť súdu sa v tomto ohľade nerozširuje na konateľa s bydliskom v zmluvnom štáte dohovoru:

Ide o konkurznú vec v zmysle článku 1 ods. 2 písm. b) dohovoru?

5. V prípade kladnej odpovede na štvrtú otázku:

a) Je súd členského štátu, na ktorého území má dlžníčka sídlo, príslušný na rozhodovanie o žalobe podľa bodu 1 v súlade s článkom 5 bodom 1 písm. a) dohovoru?

a) Ide v prípade predmetu žaloby podľa bodu 1 o zmluvný nárok v zmysle článku 5 bodu 1 písm. a) dohovoru?

β) Ide v prípade predmetu žaloby podľa bodu 1 o nárok zo zmluvy o poskytnutí služieb podľa článku 5 bodu 1 písm. b) dohovoru?

b) Ide v prípade predmetu žaloby podľa bodu 1 o mimozmluvnú zodpovednosť, alebo o zodpovednosť, ktorá zodpovedá mimozmluvnej zodpovednosti, alebo o nároky z takej zodpovednosti, ktoré tvoria predmet konania v zmysle článku 5 bodu 3 dohovoru?

(¹) Ú. v. EÚ L 147, 2009, s. 5.

(²) Ú. v. ES L 160, s. 1; Mím. vyd. 19/001, s. 191.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Grondwettelijk Hof (Belgicko) 30. mája 2013 — Isabelle Gielen/Ministerraad

(Vec C-299/13)

(2013/C 226/08)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Grondwettelijk Hof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Isabelle Gielen

Žalovaný: Ministerraad

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 5 ods. 2 smernice Rady 2008/7/ES (¹) z 12. februára 2008 o nepriamych daniach z navyšovania kapitálu vykladať v tom zmysle, že predstavuje prekážku výberu dane zo zákonom predpísanej transformácie cenných papierov na doručiteľa na cenné papiere na meno alebo na zaknihované cenné papiere a — v prípade kladnej odpovede — možno takú daň odôvodniť článkom 6 uvedenej smernice?

(¹) Ú. v. EÚ L 46, s. 11.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španielsko) 30. mája 2013 — Ayuntamiento de Benferri/Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica, S.A.U.

(Vec C-300/13)

(2013/C 226/09)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ayuntamiento de Benferri

Žalované: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica, S.A.U.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pojem „stavby nadzemných elektrických vedení s voltážou [napätím — *neoficiálny preklad*] 220 kV a viac a s dĺžkou väčšou ako 15 km“, ktorý je uvedený v bode 20 prílohy I smernice 85/337⁽¹⁾ v znení zmenenom a doplnenom smernicou 97/11⁽²⁾, vykladať v tom zmysle, že jedinými elektrickými zariadeniami, ktoré zahŕňa, sú nadzemné vedenia, ktoré spĺňajú tieto dve prahové hodnoty?
2. Má sa pojem „... prenos elektrickej energie nadzemnými vodičmi [vedeniami — *neoficiálny preklad*]“, ktorý je uvedený v bode 3 písm. b) prílohy II smernice 85/337 v znení zmenenom a doplnenom smernicou 97/11, vykladať v tom zmysle, že jedinými zariadeniami na prenos elektrickej energie, ktoré zahŕňa, sú nadzemné vedenia?
3. Má sa pojem „... prenos elektrickej energie nadzemnými vodičmi [vedeniami — *neoficiálny preklad*]“, ktorý je uvedený v bode 3 písm. b) prílohy II smernice 85/337, vykladať v tom zmysle, že zahŕňa transformačné rozvodne?
4. Má sa pojem „... prenos elektrickej energie nadzemnými vodičmi [vedeniami — *neoficiálny preklad*]“, ktorý je uvedený v bode 3 písm. b) prílohy II smernice 85/337, vykladať v tom zmysle, že zahŕňa transformačné rozvodne, aj keď sa ich výstavba alebo rozšírenie realizuje prostredníctvom projektu, ktorého súčasťou nie je výstavba nadzemného vedenia?

⁽¹⁾ Smernica Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40; Mím. vyd. 15/001, s. 248).

⁽²⁾ Smernica Rady 97/11/ES z 3. marca 1997, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 85/337/EHS o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 73, s. 5; Mím. vyd. 15/003, s. 151).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākās tiesas Senāts (Lotyšsko) 3. júna 2013 — AS flyLAL-Lithuanian Airlines, spoločnosť, proti ktorej bolo začaté konkurzné konanie/VAS „Starptautiskā lidosta Rīga“, AS „Air Baltic Corporation“

(Vec C-302/13)

(2013/C 226/10)

Jazyk konania: lotyšтина

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: AS flyLAL-Lithuanian Airlines, spoločnosť, proti ktorej bolo začaté konkurzné konanie

Žalované: VAS „Starptautiskā lidosta Rīga“, AS „Air Baltic Corporation“

Prejudiciálne otázky

1. Má sa vec, v ktorej sa žalobca domáha náhrady škody a určenia protiprávnosti konania žalovaných v súvislosti s protiprávnou dohodou a zneužitím dominantného postavenia, ktoré je založené na uplatňovaní všeobecne záväzných právnych predpisov iného členského štátu, považovať za občiansku alebo obchodnú vec v zmysle nariadenia⁽¹⁾ s prihliadnutím na skutočnosť, že protiprávne dohody boli v čase ich uzavretia neplatné, ale aj na okolnosť, že prijímanie právnych predpisov je činnosťou, ktorú štát vykonáva vo verejnoprávnej oblasti (*acta iure imperii*), na ktorú sa vzťahujú pravidlá medzinárodného práva verejného týkajúce sa súdnej imunity štátu voči súdom iného štátu?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku (ak ide o občiansku alebo obchodnú vec v zmysle nariadenia), má sa konanie o náhradu škody považovať za konanie, ktorého predmetom je platnosť rozhodnutí orgánov spoločností v zmysle článku 22 bodu 2 uvedeného nariadenia, čo umožňuje neuznať rozhodnutie na základe článku 35 bodu 1 tohto nariadenia?
3. Ak predmet žaloby v konaní o náhradu škody patrí do pôsobnosti článku 22 (Výlučná právomoc) bodu 2 nariadenia, je súd štátu, v ktorom sa žiada o uznanie rozsudku, v prípade uznania rozsudku o nariadení ochranných opatrení povinný overiť existenciu okolností uvedených v článku 35 bodu 1 nariadenia?
4. Možno ustanovenie o verejnom poriadku, ktoré je uvedené v článku 34 bodu 1 nariadenia, chápať v tom zmysle, že uznanie rozsudku o nariadení ochranných opatrení je v rozpore s verejným poriadkom členského štátu, pokiaľ po prvé hlavným argumentom na podporu nariadenia ochranných opatrení je značná výška sumy uvedenej v žalobe, ktorej výpočet nebol odôvodnený ani vysvetlený, a po druhé, ak sa toto rozhodnutie uzná a vykoná, pre žalované to bude môcť znamenať škodu, ktorej náhrady sa v prípade zamietnutia žaloby o náhradu škody nebudú môcť domáhať od žalobkyne, ktorá je obchodnou spoločnosťou v konkurze, čo by v konečnom dôsledku poškodilo hospodárske záujmy štátu, v ktorom sa žiada o uznanie rozsudku, a tým ohrozilo jeho bezpečnosť, keďže Lotyšská republika vlastní 100 % akcií spoločnosti Lidosta „Rīga“ a 52,6 % akcií AS Air Baltic Corporation?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, s. 1; Mím. vyd. 19/004, s. 42).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) 7. júna 2013 — Claudiu Roșu/Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

(Vec C-312/13)

(2013/C 226/11)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Claudiu Roșu

Žalovaná: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 73 a 78 smernice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ v prípade, že predávajúci sa dodatočne určí ako zdaniteľná osoba pre DPH a protihodnotu (cenu) za dodanie nehnuteľnej veci strany určili bez akejkoľvek zmienky o DPH, vykladať tak, že základ dane zahŕňa:

- protihodnotu (cenu) za dodanie tovaru dohodnutú stranami, zníženú o sadzbu DPH alebo
- protihodnotu (cenu) za dodanie tovaru dohodnutú stranami?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) 7. júna 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală/Cătălin Ienciu

(Vec C-313/13)

(2013/C 226/12)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Žalovaný: Cătălin Ienciu

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 73 a 78 smernice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ v prípade, že predávajúci sa dodatočne určí ako zdaniteľná osoba pre DPH a protihodnotu (cenu) za dodanie nehnuteľnej veci strany určili bez akejkoľvek zmienky o DPH, vykladať tak, že základ dane zahŕňa:

- protihodnotu (cenu) za dodanie tovaru dohodnutú stranami, zníženú o sadzbu DPH alebo
- protihodnotu (cenu) za dodanie tovaru dohodnutú stranami?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

Žaloba podaná 7. júna 2013 — Európsky parlament/Rada Európskej únie

(Vec C-317/13)

(2013/C 226/13)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Európsky parlament (v zastúpení: F. Drexler, A. Caiola a M. Pencheva, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Rady 2013/129/EÚ zo 7. marca 2013 o podrobení 4-metylamfetamínu kontrolným opatreniam⁽¹⁾,
- ponechať účinky rozhodnutia Rady 2013/129/EÚ až do doby, keď bude toto rozhodnutie nahradené novým aktom prijatým v riadnej forme,
- zaviazať Radu Európskej únie na náhradu všetkých trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na úvod Parlament pripomína, že preambula napadnutého rozhodnutia odkazuje na tieto právne základy: článok 8 ods. 3 rozhodnutia Rady 2005/387/SVV z 10. mája 2005 o výmene informácií, hodnotení rizika a kontrole nových psychoaktívnych látok ⁽²⁾ a Zmluvu o fungovaní Európskej únie. Parlament z toho vyvodzuje, že Rada sa implicitne opiera o článok 34 ods. 2 písm. c) ZFEÚ.

Parlament uvádza na podporu svojej žaloby o zrušenie dva žalobné dôvody.

Po prvé Parlament tvrdí, Rada založila svoje rozhodnutie na právnom základe, ktorým je článok 34 ods. 2 písm. c) ZFEÚ, ktorý je zrušený od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy. Vzhľadom na to, sa už napadnuté rozhodnutie môže zakladať len na samotnom rozhodnutí 2005/387/SVV. Toto posledné uvedené rozhodnutie je odvodeným právnym základom a je teda nezákonné.

Po druhé sa Parlament vzhľadom na vyššie uvedené domnieva, že pri rozhodovacom procese došlo k porušeniam podstatných formálnych náležitostí. Na jednej strane, ak sa mal uplatniť článok 34 ods. 2 písm. c) ZFEÚ, podľa článku 39 ods. 1 EÚ mal byť pred prijatím napadnutého rozhodnutia konzultovaný Parlament. Parlament však tvrdí, že k tomu nedošlo. Na druhej strane, ak platí, že ustanoveniami, ktoré sa majú uplatniť, sú ustanovenia Lisabonskej zmluvy, Parlament sa mal zúčastniť na legislatívnom postupe na základe článku 83 ods. 1 ZFEÚ. V jednom aj druhom prípade sa Parlament nepodieľal na prijímaní napadnutého rozhodnutia, čo predstavuje porušenie podstatných formálnych náležitostí.

Napokon, v prípade, že Súdny dvor rozhodne tak, že napadnuté rozhodnutie zruší, Parlament zastáva názor, že podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ je potrebné ponechať účinky napadnutého rozhodnutia až do doby, keď bude toto rozhodnutie nahradené novým aktom prijatým v riadnej forme.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 72, s. 11.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 127, s. 32.

Žaloba podaná 12. júna 2013 — Európska komisia/Poľská republika

(Vec C-320/13)

(2013/C 226/14)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Hetsch a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Poľská republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

- určil, že Poľská republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES ⁽¹⁾ alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 27 ods. 1 tejto smernice,
- uložil Poľskej republike podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ z dôvodu nesplnenia povinnosti spočívajúcej v informovaní o opatreniach na prebratie smernice 2009/28/ES denné penále vo výške 133 280,80 eura odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci,
- zaviazal Poľskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2009/28/ES uplynula 5. decembra 2010.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 140, s. 16.

Žaloba podaná 11. júna 2013 — Európska komisia/Belgické kráľovstvo

(Vec C-321/13)

(2013/C 226/15)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Hottiaux a N. Yerrell, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- konštatovať, že Belgické kráľovstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na prebratie smernice Komisie 2010/61/EÚ z 2. septembra 2010, ktorou sa prílohy k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/68/ES o vnútrozemskej preprave nebezpečného tovaru prvýkrát prispôbujú vedecko-technickému pokroku ⁽¹⁾ alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 2 ods. 1 uvedenej smernice,

— zaviazat Belgické kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice Komisie 2010/61/EÚ z 2. septembra 2010 uplynula 30. júna 2011.

(¹) Ú. v. EÚ L 233, s. 27.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bolzano (Taliansko) 13. júna 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer/Kateřina Pokorná

(Vec C-322/13)

(2013/C 226/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Bolzano

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Žalovaná: Kateřina Pokorná

Prejudiciálna otázka

Bráni výklad článkov 18 ZFEÚ a 21 ZFEÚ uplatneniu takých vnútroštátnych právnych predpisov, ako sú ustanovenia sporné v tomto konaní, ktoré priznávajú právo používať nemecký jazyk pred súdmi provincie Bolzano v prebiehajúcich občianskoprávných konaniach len talianskym štátnym príslušníkom s bydliskom v provincii Bolzano, a nie aj občanom iných členských štátov Únie bez ohľadu na to, či majú bydlisko v provincii Bolzano?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko) 17. júna 2013 — Burgo Group SpA/Illochroma SA, v likvidácii, Jérôme Theetten, likvidátor spoločnosti Illochroma SA

(Vec C-327/13)

(2013/C 226/17)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Burgo Group SpA

Odporcovia: Illochroma SA, v likvidácii, Jérôme Theetten, likvidátor spoločnosti Illochroma SA

Prejudiciálne otázky

Má sa nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 [z 29. mája 2000] o konkurznom konaní (¹), najmä jeho články 3, 16, 27, 28 a 29, vykladať v tom zmysle, že:

- „podnik“ uvedený v článku 3 ods. 2 treba chápať ako pobočku dlžníka, voči ktorému sa začalo hlavné konanie, a bráni tomu, aby sa v rámci súčasnej likvidácie viacerých spoločností, ktoré patria do tej istej skupiny, proti týmto spoločnostiam mohlo viesť vedľajšie konanie v členskom štáte, v ktorom majú sídlo, z dôvodu, že majú právnu subjektivitu;
- osoba alebo orgán splnomocnený podať návrh na začatie vedľajšieho konania musí mať bydlisko alebo sídlo na území členského štátu, v ktorom sídli súd, ktorý rozhoduje o návrhu na začatie tohto konania, alebo toto právo má byť vyhradené pre všetkých občanov Únie, pokiaľ preukážu existenciu právnej väzby s predmetným podnikom;
- pokiaľ je hlavné konkurzné konanie likvidačným konaním, možno nariadiť začatie vedľajšieho konkurzného konania podniku len vtedy, ak toto konanie zodpovedá kritériám vhodnosti, ktoré má posúdiť súd členského štátu, na ktorý bol podaný návrh na začatie vedľajšieho konania?

(¹) Ú. v. ES L 160, s. 1; Mim. vyd. 19/001, s. 191.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sozialgericht Leipzig (Nemecko) 19. júna 2013 — Elisabeta Dano, Florin Dano/Jobcenter Leipzig

(Vec C-333/13)

(2013/C 226/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sozialgericht Leipzig

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Elisabeta Dano, Florin Dano

Žalovaný: Jobcenter Leipzig

Prejudiciálne otázky

1. Vztahuje sa osobná pôsobnosť článku 4 nariadenia (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾ na osoby, ktoré nechcú využívať nijakú dávku s povahou sociálneho zabezpečenia ani rodinnú dávku v zmysle článku 3 ods. 1 nariadenia, ale osobitnú nepríspevkovú peňažnú dávku v zmysle článku 3 ods. 3 a článku 70 nariadenia?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Bráni sa členským štátom na základe článku 4 nariadenia (ES) č. 883/2004 v tom, aby na účely prevencie neprimeraného využívania nepríspevkových dávok v zmysle článku 70 nariadenia, ktoré slúžia na zaistenie existencie, úplne alebo čiastočne vylúčili odkázaných občanov Únie z poberania dávok tohto druhu, ktoré sa vlastným občanom v rovnakej situácii poskytujú?
3. V prípade zápornej odpovede na prvú a druhú otázku: Bráni sa členským štátom a) podľa článku 18 ZFEÚ a/alebo b) podľa článku 20 ods. 2 druhej vety písm. a) ZFEÚ v spojení s článkom 20 ods. 2 treťou vetou ZFEÚ a článkom 24 ods. 2 smernice 2004/38 ⁽²⁾ v tom, aby na účely prevencie nepri-

meraného využívania nepríspevkových dávok v zmysle článku 70 nariadenia, ktoré slúžia na zaistenie existencie, úplne alebo čiastočne vylúčili odkázaných občanov Únie z poberania dávok tohto druhu, ktoré sa vlastným občanom v rovnakej situácii poskytujú?

4. V prípade, že je podľa odpovedí na predchádzajúce otázky čiastočné vylúčenie dávok slúžiacich na zaistenie existencie v súlade s právom Únie: Môže sa poskytovanie nepríspevkových dávok slúžiacich na zaistenie existencie občanom Únie — s výnimkou akútnych núdzových prípadov — obmedziť na poskytnutie prostriedkov potrebných na návrat do krajiny pôvodu alebo článok 1, článok 20 a článok 51 Charty základných práv stanovujú povinnosť poskytnúť rozsiahlejšie dávky, ktoré umožňujú trvalý pobyt?

⁽¹⁾ Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).

VŠEOBECNÝ SÚD

Žaloba podaná 15. mája 2013 — Growth Energy a Renewable Fuels Association/Rada

(Vec T-276/13)

(2013/C 226/19)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Growth Energy (Washington, Spojené štáty), Renewable Fuels Association (Washington, Spojené štáty) (v zastúpení: P. Vander Schueren, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 157/2013 z 18. februára 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bioetanolu s pôvodom v Spojených štátoch amerických (Ú. v. EÚ L 49, s. 10) v rozsahu, v akom sa týka žalobcov a ich členov, a

— zaviazal Radu na náhradu trov konania vzniknutých žalobcom v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú desať žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia konala v rozpore so základným nariadením, keďže sa rozhodla pre celoplošné clo a odmietla vyčísliť clo jednotlivo, hoci na to mala všetky potrebné informácie. Žalobcovia v tejto súvislosti poznamenávajú, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia relevantných skutočností, nesprávneho právneho posúdenia, neuviedla dôvody pre svoj záver, porušila povinnosť riadnej starostlivosti a porušila práva na obhajobu, ako aj zásadu právnej istoty a legitímnych očakávaní žalobcov.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia neupravila vývozné ceny v rámci výpočtu dumpingového rozpätia, keďže vývozné ceny za zmesi dotknutých

výrobcov zmesi nezaokrúhlila nahor, čím sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia relevantných skutočností a nesprávneho právneho posúdenia.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia relevantných skutočností a porušila základné nariadenie a zásadu zákazu diskriminácie tým, že nadhodnotila objem dovozu bioetanolu z USA a že s týmito dovozmi nezaobchádzala rovnako ako s dovozmi toho istého výrobku z tretích krajín.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a porušila základné nariadenie pri výpočte rozpätia ujemy.

5. Piaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a porušila základné nariadenie, keď na účely vymedzenia podstatnej ujemy vychádzala z výrobného odvetvia Únie, ktoré podobný výrobok nevyrába, a výrobné odvetvie vymedzila pred tým, ako vymedzila výrobok.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté nariadenie je chybné v dôsledku zjavne nesprávneho posúdenia a nesprávneho právneho posúdenia, keďže podstatná ujmá, ktorú upravuje, je vymedzená na základe údajov týkajúcich sa nereprezentatívnej vzorky výrobcov Únie.

7. Siedmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že aj v prípade ďalších príčin podstatnej ujemy existuje príčinná súvislosť medzi dotknutými dovozmi a údajnou ujmom vzniknutou výrobnému odvetviu Únie.

8. Ôsmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že sa Rada dopustila nesprávneho právneho posúdenia a porušila zásadu proporcionality, keď prijala dumpingové opatrenie, ktoré nebolo nevyhnutné.

9. Deviaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia a porušila zásadu riadnej správy a zákazu diskriminácie, keď dospela k záveru, že jej vyšetrovanie týkajúce sa bioetanolu pochádzajúceho z USA vychádzalo z príslušnej sťažnosti, hoci táto sťažnosť nespĺňala požiadavky stanovené základným nariadením.

10. Desiaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia opakovane porušila právo na obhajobu žalobcov a neuviedla dôvody na prijatie sporného nariadenia

vzhľadom k tomu, že medzi konečnými informáciami, z ktorých vychádzalo, chýbajú podstatné skutočnosti a závery na prijatie konečných opatrení. Komisia takisto zmenila dobu platnosti opatrení bez toho, aby uviedla dôvody, a žalobcom včas nesprístupnila nedôvernú časť spisu, ani im neposkytla dostatočnú lehotu na vyjadrenie sa ku konečným informáciám.

Žaloba podaná 15. mája 2013 — Marquis Energy/Rada

(Vec T-277/13)

(2013/C 226/20)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Marquis Energy LLC (Hennepin, Spojené štáty) (v zastúpení: P. Vander Schueren, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 157/2013 z 18. februára 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bioetanolu s pôvodom v Spojených štátoch amerických (Ú. v. EÚ L 49, s. 10) v rozsahu, v akom sa týka žalobcu, a

— zaviazal Radu na náhradu trov konania vzniknutých žalobcovi v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza desať žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia konala v rozpore so základným nariadením, keďže sa rozhodla pre celoplošné clo a odmietla vyčísliť clo jednotlivo, hoci na to mala všetky potrebné informácie. Žalobca v tejto súvislosti poznamenáva, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia relevantných skutočností, nesprávneho právneho posúdenia, neuviedla dôvody pre svoj záver, porušila povin-

nosť riadnej starostlivosti a porušila práva na obhajobu, ako aj zásadu právnej istoty a legitímnych očakávaní žalobcu.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia neupravila vývozné ceny v rámci výpočtu dumpingového rozpätia, keďže vývozné ceny za zmesi dotknutých výrobcov zmesi nezaokrúhlila nahor, čím sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia relevantných skutočností a nesprávneho právneho posúdenia.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia relevantných skutočností a porušila základné nariadenie a zásadu zákazu diskriminácie tým, že nadhodnotila objem dovozu bioetanolu z USA a že s týmito dovozmi nezaobchádzala rovnako ako s dovozmi toho istého výrobku z tretích krajín.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a porušila základné nariadenie pri výpočte rozpätia ujemy.

5. Piaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a porušila základné nariadenie, keď na účely vymedzenia podstatnej ujmy vychádzala z výrobného odvetvia Únie, ktoré podobný výrobok nevyrába, a výrobné odvetvie vymedzila pred tým, ako vymedzila výrobok.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté nariadenie je chybné v dôsledku zjavne nesprávneho posúdenia a nesprávneho právneho posúdenia, keďže podstatná ujma, ktorú upravuje, je vymedzená na základe údajov týkajúcich sa nereprezentatívnej vzorky výrobcov Únie.

7. Siedmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že aj v prípade ďalších príčin podstatnej ujmy existuje príčinná súvislosť medzi dotknutými dovozmi a údajnou ujmovou vzniknutou výrobnému odvetviu Únie.

8. Ôsmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že sa Rada dopustila nesprávneho právneho posúdenia a porušila zásadu proporcionality, keď prijala dumpingové opatrenie, ktoré nebolo nevyhnutné.

9. Deviaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia a porušila zásadu riadnej správy a zákazu diskriminácie, keď dospela k záveru, že jej vyšetrovanie týkajúce sa bioetanolu pochádzajúceho z USA vychádzalo z príslušnej sťažnosti, hoci táto sťažnosť nespĺňala požiadavky stanovené základným nariadením.

10. Desiaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia opakovane porušila právo na obhajobu žalobcu a neuviedla dôvody na prijatie sporného nariadenia vzhľadom k tomu, že medzi konečnými informáciami, z ktorých vychádzalo, chýbajú podstatné skutočnosti a závery na prijatie konečných opatrení. Komisia takisto zmenila dobu platnosti opatrení bez toho, aby uviedla dôvody, a žalobcovi včas nespřístupnila nedôvernú časť spisu, ani mu neposkytla dostatočnú lehotu na vyjadrenie sa ku konečným informáciám.

Žaloba podaná 24. mája 2013 — Ledra Advertising/Komisia a ECB

(Vec T-289/13)

(2013/C 226/21)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Ledra Advertising Ltd (Nikózia, Cyprus) (v zastúpení: C. Paschalides, solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Európska centrálna banka a Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- uložil povinnosť nahradiť škodu vo výške 958 920,00 EUR z dôvodu, že podmienky vyžadované podľa memoranda o porozumení z 26. apríla 2013 medzi Cyprom a žalovanými v bodoch 1.23 až 1.27 obsahujú požiadavky, ktoré sú v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov, konkrétne s článkom 17 Charty základných práv Európskej únie a článkom 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ľudských právach,
- vyhlásil, že relevantné podmienky sú neplatné, a nariadil bezodkladné prehodnotenie nástrojov finančnej pomoci podľa článkov 14 až 18 Zmluvy, ktorou sa zriaďuje Európsky mechanizmus pre stabilitu (ďalej len „Zmluva EMS“), na základe jej článku 19, aby došlo ku zmenám v zmysle rozsudku tohto súdu,
- v rozsahu, v akom náhrada podľa prvej časti návrhu nezodpovedá skutočnosti, že relevantné podmienky budú zrušené, uložil povinnosť nahradiť škodu za porušenie článku 263 ZFEÚ.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že relevantné podmienky v memorande o porozumení obsahujú požiadavky, ktoré sú „v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov“⁽¹⁾, keďže:

— uvedené normy majú vyššiu právnu silu, lebo sú obsiahnuté v Charte a EDEP,

— žalované sú podľa článku 51 ods. 1 Charty a článku 6 ods. 2 ZEÚ povinné rešpektovať a dodržiavať základné práva garantované Chartou a EDEP a

— bankové vklady sú majetkom v zmysle uvedeného článku 17 Charty a článku 1 Protokolu č. 1 k EDEP.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že opísané porušenie práva boli natoľko intenzívne, že predstavujú zjavné porušenie noriem vyššej právnej sily, keďže:

— v čase, keď bol žalobca zbavený svojich bankových vkladov, neexistovali v právnej úprave, ktorá sa zaoberá zbavením bankových vkladov, nijaké „podmienky, ktoré ustanovuje zákon“, a to v rozpore s Chartou a Protokolom,

— žalobca bol zbavený svojich vkladov bez „včas vyplatenej spravodlivej náhrady“ v rozpore s článkom 17 Charty a článkom 1 Protokolu,

— zbavenie vkladov je *prima facie* protiprávne, ibaže „za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality... je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo... je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných“⁽²⁾,

— konkurujúci verejný záujem na zabránení panike a útoku na bankový systém z krátkodobého a strednodobého hľadiska nebol zvažovaný pri hodnotení verejného záujmu podľa článku 17 Charty a článku 1 Protokolu,

— cieľom nebolo poškodiť alebo potrestať Cyprus, ale mu a eurozóne pomôcť poskytnutím podpory stability, a teda poskytnúť úľavu a nedestabilizovať ich finančné inštitúcie a hospodársku životaschopnosť, a

- neexistuje vzťah proporcionality medzi zásahom a legitímnym cieľom, lebo podľa článku 3 Zmluvy EMS z roku 2012 je skutočným cieľom „mobilizovať financovanie a na základe prísnej podmienenosti... v prospech členov EMS, ktorí majú závažné finančné problémy, alebo im takéto problémy hrozia, ak je to nevyhnutné na ochranu finančnej stability eurozóny a jednotlivých členských štátov“ bez toho, aby bolo ich hospodárstvo paralyzované.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že zbavenie žalobcu vkladov nebolo nevyhnutné alebo proporcionálne.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že žalované v konečnom dôsledku spôsobili, že žalobca bol zbavený svojich bankových vkladov, lebo ak by nedošlo k zjavnému porušeniu, bankové vklady žalobcu by boli chránené na základe jeho práv podľa Charty a Protokolu, takže strata žalobcu bola dostatočne priama a predvídateľná.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že ak sú vyššie uvedené tvrdenia dôvodné, relevantné podmienky musia byť vyhlásené za neplatné bez ohľadu na to, že boli určené Cyprus, lebo žalobca je nimi priamo a osobne dotknutý z dôvodu, že relevantné podmienky a spôsob ich implementácie porušujú Zmluvu a/alebo právne normy, ktoré ich vykonávajú, a/alebo v rozsahu, v akom sa rozhodne, že zbavenie žalobcu bankových vkladov rozvracia právny štát v rozpore s článkom 6 ods. 1 ZEÚ, boli zneužitím právomoci.

(¹) Pozri rozsudok z 2. decembra 1971, Zuckerfabrik Schoepfenstedt/Rada, 5/71, Zb. s. 975.

(²) Článok 52 ods. 1 Charty.

Žaloba podaná 24. mája 2013 — CMBG/Komisía a ECB

(Vec T-290/13)

(2013/C 226/22)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: CMBG Ltd (Tortola, Britské Panenské ostrovy) (v zastúpení: C. Paschalides, solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Európska centrálna banka a Európska komisía

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- uložil povinnosť nahradiť škodu vo výške 1 999 121,60 EUR z dôvodu, že podmienky vyžadované podľa memoranda o porozumení z 26. apríla 2013 medzi Cyprom a žalovanými v bodoch 1.23 až 1.27 obsahujú požiadavky, ktoré sú v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov, konkrétne s článkom 17 Charty základných práv Európskej únie a článkom 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ľudských právach,
- vyhlásil, že relevantné podmienky sú neplatné, a nariadil bezodkladné prehodnotenie nástrojov finančnej pomoci podľa článkov 14 až 18 Zmluvy, ktorou sa zriaďuje Európsky mechanizmus pre stabilitu (ďalej len „Zmluva EMS“), na základe jej článku 19, aby došlo ku zmenám v zmysle rozsudku tohto súdu,
- v rozsahu, v akom náhrada podľa prvej časti návrhu nezodpovedá skutočnosti, že relevantné podmienky budú zrušené, uložil povinnosť nahradiť škodu za porušenie článku 263 ZFEÚ.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že relevantné podmienky v memorande o porozumení obsahujú požiadavky, ktoré sú „v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov“ (¹), keďže:

- uvedené normy majú vyššiu právnu silu, lebo sú obsiahnuté v Charte a EDLP,
- žalované sú podľa článku 51 ods. 1 Charty a článku 6 ods. 2 ZEÚ povinné rešpektovať a dodržiavať základné práva garantované Chartou a EDLP a

- bankové vklady sú majetkom v zmysle uvedeného článku 17 Charty a článku 1 Protokolu č. 1 k EDLP.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že opísané porušenia práva boli natoľko intenzívne, že predstavujú zjavné porušenie noriem vyššej právnej sily, keďže:

— v čase, keď bol žalobca zbavený svojich bankových vkladov, neexistovali v právnej úprave, ktorá sa zaoberá zbavením bankových vkladov, nijaké „podmienky, ktoré ustanovuje zákon“, a to v rozpore s Chartou a Protokolom,

— žalobca bol zbavený svojich vkladov bez „včas vyplatenej spravodlivej náhrady“ v rozpore s článkom 17 Charty a článkom 1 Protokolu,

— zbavenie vkladov je *prima facie* protiprávne, ibaže „za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality... je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo... je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných“⁽²⁾,

— konkurujúci verejný záujem na zabránení panike a útoku na bankový systém z krátkodobého a strednodobého hľadiska nebol zvažovaný pri hodnotení verejného záujmu podľa článku 17 Charty a článku 1 Protokolu,

— cieľom nebolo poškodiť alebo potrestať Cyprus, ale mu a eurozóne pomôcť poskytnutím podpory stability, a teda poskytnúť úľavu a nedeštabilizovať ich finančné inštitúcie a hospodársku životaschopnosť, a

— neexistuje vzťah proporcionality medzi zásahom a legitímnym cieľom, lebo podľa článku 3 Zmluvy EMS z roku 2012 je skutočným cieľom „mobilizovať financovanie a na základe prísnej podmienenosti... v prospech členov EMS, ktorí majú závažné finančné problémy, alebo im takéto problémy hrozia, ak je to nevyhnutné na ochranu finančnej stability eurozóny a jednotlivých členských štátov“ bez toho, aby bolo ich hospodárstvo paralyzované.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že zbavenie žalobcu vkladov nebolo nevyhnutné alebo proporcionálne.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že žalované v konečnom dôsledku spôsobili, že žalobca bol zbavený svojich bankových vkladov, lebo ak by nedošlo k zjavnému

porušeniu, bankové vklady žalobcu by boli chránené na základe jeho práv podľa Charty a Protokolu, takže strata žalobcu bola dostatočne priama a predvídateľná.

5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že ak sú vyššie uvedené tvrdenia dôvodné, relevantné podmienky musia byť vyhlásené za neplatné bez ohľadu na to, že boli určené Cyprus, lebo žalobca je nimi priamo a osobne dotknutý z dôvodu, že relevantné podmienky a spôsob ich implementácie porušujú Zmluvu a/alebo právne normy, ktoré ich vykonávajú, a/alebo v rozsahu, v akom sa rozhodne, že zbavenie žalobcu bankových vkladov rozvracia právny štát v rozpore s článkom 6 ods. 1 ZEÚ, boli zneužitím právomoci.

⁽¹⁾ Pozri rozsudok z 2. decembra 1971, Zuckerfabrik Schoeppenstedt/Rada, 5/71, Zb. s. 975.

⁽²⁾ Článok 52 ods. 1 Charty.

Žaloba podaná 24. mája 2013 — Eleftheriou a Papachristofi/Komisia a ECB

(Vec T-291/13)

(2013/C 226/23)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Andreas Eleftheriou (Dherynia, Cyprus), Eleni Eleftheriou (Dherynia) a Lilia Papachristofi (Dherynia) (v zastúpení: C. Paschalides, solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Európska centrálna banka a Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— uložil povinnosť nahradiť škodu vo výške 347 520,68 GBP z dôvodu, že podmienky vyžadované podľa memoranda o porozumení z 26. apríla 2013 medzi Cyprom a žalovanými v bodoch 1.23 až 1.27 obsahujú požiadavky, ktoré sú v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov, konkrétne s článkom 17 Charty základných práv Európskej únie a článkom 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ľudských právach,

- vyhlásil, že relevantné podmienky sú neplatné, a nariadil bezodkladné prehodnotenie nástrojov finančnej pomoci podľa článkov 14 až 18 Zmluvy, ktorou sa zriaďuje Európsky mechanizmus pre stabilitu (ďalej len „Zmluva EMS“), na základe jej článku 19, aby došlo ku zmenám v zmysle rozsudku tohto súdu,
- v rozsahu, v akom náhrada podľa prvej časti návrhu nezodpovedá skutočnosti, že relevantné podmienky budú zrušené, uložil povinnosť nahradiť škodu za porušenie článku 263 ZFEÚ.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že relevantné podmienky v memorande o porozumení obsahujú požiadavky, ktoré sú „v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov“⁽¹⁾, keďže:
 - uvedené normy majú vyššiu právnu silu, lebo sú obsiahnuté v Charte a EDEP,
 - žalované sú podľa článku 51 ods. 1 Charty a článku 6 ods. 2 ZEÚ povinné rešpektovať a dodržiavať základné práva garantované Chartou a EDEP a
 - bankové vklady sú majetkom v zmysle uvedeného článku 17 Charty a článku 1 Protokolu č. 1 k EDEP.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že opísané porušenia práva boli natoľko intenzívne, že predstavujú zjavné porušenie noriem vyššej právnej sily, keďže:
 - v čase, keď boli žalobcovia zbavení svojich bankových vkladov, neexistovali v právnej úprave, ktorá sa zaoberá zbavením bankových vkladov, nijaké „podmienky, ktoré ustanovuje zákon“, a to v rozpore s Chartou a Protokolom,
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že zbavenie žalobcov vkladov nebolo nevyhnutné alebo proporcionálne.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že žalované v konečnom dôsledku spôsobili, že žalobcovia boli zbavení svojich bankových vkladov, lebo ak by nedošlo k zjavnému porušeniu, bankové vklady žalobcov by boli chránené na základe ich práv podľa Charty a Protokolu, takže strata žalobcov bola dostatočne priama a predvídateľná.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že ak sú vyššie uvedené tvrdenia dôvodné, relevantné podmienky musia byť vyhlásené za neplatné bez ohľadu na to, že boli určené Cypru, lebo každý zo žalobcov je nimi priamo a osobne dotknutý z dôvodu, že relevantné podmienky a spôsob ich implementácie porušujú Zmluvu a/alebo právne normy,

- žalobcovia boli zbavení svojich vkladov bez „včas vyplatenej spravodlivej náhrady“ v rozpore s článkom 17 Charty a článkom 1 Protokolu,

- zbavenie vkladov je *prima facie* protiprávne, ibaže „za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality... je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo... je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných“⁽²⁾,

- konkurujúci verejný záujem na zabránení panike a útoku na bankový systém z krátkodobého a strednodobého hľadiska nebol zvažovaný pri hodnotení verejného záujmu podľa článku 17 Charty a článku 1 Protokolu,

- cieľom nebolo poškodiť alebo potrestať Cyprus, ale mu a eurozóne pomôcť poskytnutím podpory stability, a teda poskytnúť úľavu a nedestabilizovať ich finančné inštitúcie a hospodársku životaschopnosť, a

- neexistuje vzťah proporcionality medzi zásahom a legitímnym cieľom, lebo podľa článku 3 Zmluvy EMS z roku 1962 je skutočným cieľom „mobilizovať financovanie a na základe prísnej podmienenosti... v prospech členov EMS, ktorí majú závažné finančné problémy, alebo im takéto problémy hrozia, ak je to nevyhnutné na ochranu finančnej stability eurozóny a jednotlivých členských štátov“ bez toho, aby bolo ich hospodárstvo paralyzované.

ktoré ich vykonávajú, a/alebo v rozsahu, v akom sa rozhodne, že zbavenie žalobcov bankových vkladov rozvracia právny štát v rozpore s článkom 6 ods. 1 ZEÚ, boli zneužitím právomoci.

(¹) Pozri rozsudok z 2. decembra 1971, Zuckerfabrik Schoeppenstedt/Rada, 5/71, Zb. s. 975.

(²) Článok 52 ods. 1 Charty.

Žaloba podaná 24. mája 2013 — Evangelou/Komisia a ECB

(Vec T-292/13)

(2013/C 226/24)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Christos Evangelou (Derynia, Cyprus) a Yvonne Evangelou (Derynia) (v zastúpení: C. Paschalides, solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Európska centrálna banka a Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— uložil povinnosť nahradiť škodu vo výške 1 552 110,64 EUR z dôvodu, že podmienky vyžadované podľa memoranda o porozumení z 26. apríla 2013 medzi Cyptom a žalovanými v bodoch 1.23 až 1.27 obsahujú požiadavky, ktoré sú v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov, konkrétne s článkom 17 Charty základných práv Európskej únie a článkom 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ľudských právach,

— vyhlásil, že relevantné podmienky sú neplatné, a nariadil bezodkladné prehodnotenie nástrojov finančnej pomoci podľa článkov 14 až 18 Zmluvy, ktorou sa zriaďuje Európsky mechanizmus pre stabilitu (ďalej len „Zmluva EMS“), na základe jej článku 19, aby došlo ku zmenám v zmysle rozsudku tohto súdu,

— v rozsahu, v akom náhrada podľa prvej časti návrhu nezodpovedá skutočnosti, že relevantné podmienky budú zrušené, uložil povinnosť nahradiť škodu za porušenie článku 263 ZFEÚ.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že relevantné podmienky v memorande o porozumení obsahujú požiadavky, ktoré sú „v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov“ (¹), keďže:

— uvedené normy majú vyššiu právnu silu, lebo sú obsiahnuté v Charte a EDLP,

— žalované sú podľa článku 51 ods. 1 Charty a článku 6 ods. 2 ZEÚ povinné rešpektovať a dodržiavať základné práva garantované Chartou a EDLP a

— bankové vklady sú majetkom v zmysle uvedeného článku 17 Charty a článku 1 Protokolu č. 1 k EDLP.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že opísané porušenia práva boli natoľko intenzívne, že predstavujú zjavné porušenie noriem vyššej právnej sily, keďže:

— v čase, keď boli žalobcovia zbavení svojich bankových vkladov, neexistovali v právnej úprave, ktorá sa zaoberá zbavením bankových vkladov, nijaké „podmienky, ktoré ustanovuje zákon“, a to v rozpore s Chartou a Protokolom,

— žalobcovia boli zbavení svojich vkladov bez „čas vyplatennej spravodlivej náhrady“ v rozpore s článkom 17 Charty a článkom 1 Protokolu,

— zbavenie vkladov je *prima facie* protiprávne, ibaže „za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality... je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo... je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných“ (²),

— konkurujúci verejný záujem na zabránení panike a útoku na bankový systém z krátkodobého a strednodobého hľadiska nebol zvažovaný pri hodnotení verejného záujmu podľa článku 17 Charty a článku 1 Protokolu,

— cieľom nebolo poškodiť alebo potrestať Cyprus, ale mu a eurozóne pomôcť poskytnutím podpory stability, a teda poskytnúť úľavu a nedestabilizovať ich finančné inštitúcie a hospodársku životaschopnosť, a

— neexistuje vzťah proporcionality medzi zásahom a legitímnym cieľom, lebo podľa článku 3 Zmluvy EMS z roku 2012 je skutočným cieľom „mobilizovať financovanie a na základe prísnej podmienenosti... v prospech členov EMS, ktorí majú závažné finančné problémy, alebo im takéto problémy hrozia, ak je to nevyhnutné na ochranu finančnej stability eurozóny a jednotlivých členských štátov“ bez toho, aby bolo ich hospodárstvo paralyzované.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že zbavenie žalobcov vkladov nebolo nevyhnutné alebo proporcionálne.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že žalované v konečnom dôsledku spôsobili, že žalobcovia boli zbavení svojich bankových vkladov, lebo ak by nedošlo k zjavnému porušeniu, bankové vklady žalobcov by boli chránené na základe ich práv podľa Charty a Protokolu, takže strata žalobcov bola dostatočne priama a predvídateľná.

5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že ak sú vyššie uvedené tvrdenia dôvodné, relevantné podmienky musia byť vyhlásené za neplatné bez ohľadu na to, že boli určené Cypru, lebo každý zo žalobcov je nimi priamo a osobne dotknutý z dôvodu, že relevantné podmienky a spôsob ich implementácie porušujú Zmluvu a/alebo právne normy, ktoré ich vykonávajú, a/alebo v rozsahu, v akom sa rozhodne, že zbavenie žalobcov bankových vkladov rozvracia právny štát v rozpore s článkom 6 ods. 1 ZEÚ, boli zneužitím právomoci.

Žaloba podaná 24. mája 2013 — Theophilou/Komisia a ECB

(Vec T-293/13)

(2013/C 226/25)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Christos Theophilou (Nikózia, Cyprus) a Eleni Theophilou (Nikózia) (v zastúpení: C. Paschalides, solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Európska centrálna banka a Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— uložil povinnosť nahradiť škodu vo výške 1 583 479,00 EUR z dôvodu, že podmienky vyžadované podľa memoranda o porozumení z 26. apríla 2013 medzi Cyprom a žalovanými v bodoch 1.23 až 1.27 obsahujú požiadavky, ktoré sú v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov, konkrétne s článkom 17 Charty základných práv Európskej únie a článkom 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ľudských právach,

— vyhlásil, že relevantné podmienky sú neplatné, a nariadil bezodkladné prehodnotenie nástrojov finančnej pomoci podľa článkov 14 až 18 Zmluvy, ktorou sa zriaďuje Európsky mechanizmus pre stabilitu (ďalej len „Zmluva EMS“), na základe jej článku 19, aby došlo ku zmenám v zmysle rozsudku tohto súdu,

— v rozsahu, v akom náhrada podľa prvej časti návrhu nezodpovedá skutočnosti, že relevantné podmienky budú zrušené, uložil povinnosť nahradiť škodu za porušenie článku 263 ZFEÚ.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že relevantné podmienky v memorande o porozumení obsahujú požiadavky, ktoré sú „v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov“⁽¹⁾, keďže:

— uvedené normy majú vyššiu právnu silu, lebo sú obsiahnuté v Charte a EDLP,

⁽¹⁾ Pozri rozsudok z 2. decembra 1971, Zuckerfabrik Schoeppenstedt/Rada, 5/71, Zb. s. 975.

⁽²⁾ Článok 52 ods. 1 Charty.

- žalované sú podľa článku 51 ods. 1 Charty a článku 6 ods. 2 ZEÚ povinné rešpektovať a dodržiavať základné práva garantované Chartou a EDEP a
- bankové vklady sú majetkom v zmysle uvedeného článku 17 Charty a článku 1 Protokolu č. 1 k EDEP.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že opísané porušenie práva boli natoľko intenzívne, že predstavujú zjavné porušenie noriem vyššej právnej sily, keďže:
- v čase, keď boli žalobcovia zbavení svojich bankových vkladov, neexistovali v právnej úprave, ktorá sa zaoberá zbavením bankových vkladov, nijaké „podmienky, ktoré ustanovuje zákon“, a to v rozpore s Chartou a Protokolom,
- žalobcovia boli zbavení svojich vkladov bez „včas vyplatennej spravodlivej náhrady“ v rozpore s článkom 17 Charty a článkom 1 Protokolu,
- zbavenie vkladov je *prima facie* protiprávne, ibaže „za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality... je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo... je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných“⁽²⁾,
- konkurujúci verejný záujem na zabránení panike a útoku na bankový systém z krátkodobého a strednodobého hľadiska nebol zvažovaný pri hodnotení verejného záujmu podľa článku 17 Charty a článku 1 Protokolu,
- cieľom nebolo poškodiť alebo potrestať Cyprus, ale mu a eurozóne pomôcť poskytnutím podpory stability, a teda poskytnúť úľavu a nedestabilizovať ich finančné inštitúcie a hospodársku životaschopnosť, a
- neexistuje vzťah proporcionality medzi zásahom a legitímnym cieľom, lebo podľa článku 3 Zmluvy EMS z roku 1971 je skutočným cieľom „mobilizovať financovanie a na základe prísnej podmienenosti... v prospech členov EMS, ktorí majú závažné finančné problémy, alebo im takéto problémy hrozia, ak je to nevyhnutné
- na ochranu finančnej stability eurozóny a jednotlivých členských štátov“ bez toho, aby bolo ich hospodárstvo paralyzované.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že zbavenie žalobcov vkladov nebolo nevyhnutné alebo proporcionálne.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že žalované v konečnom dôsledku spôsobili, že žalobcovia boli zbavení svojich bankových vkladov, lebo ak by nedošlo k zjavnému porušeniu, bankové vklady žalobcov by boli chránené na základe ich práv podľa Charty a Protokolu, takže strata žalobcov bola dostatočne priama a predvídateľná.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že ak sú vyššie uvedené tvrdenia dôvodné, relevantné podmienky musia byť vyhlásené za neplatné bez ohľadu na to, že boli určené Cyprus, lebo každý zo žalobcov je nimi priamo a osobne dotknutý z dôvodu, že relevantné podmienky a spôsob ich implementácie porušujú Zmluvu a/alebo právne normy, ktoré ich vykonávajú, a/alebo v rozsahu, v akom sa rozhodne, že zbavenie žalobcov bankových vkladov rozvracia právny štát v rozpore s článkom 6 ods. 1 ZEÚ, boli zneužitím právomoci.

(1) Pozri rozsudok z 2. decembra 1971, Zuckerfabrik Schoepfenstedt/Rada, 5/71, Zb. s. 975.

(2) Článok 52 ods. 1 Charty.

Žaloba podaná 27. mája 2013 — Fialtor/Komisia a ECB

(Vec T-294/13)

(2013/C 226/26)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Fialtor Ltd (Belize, Belize) (v zastúpení: C. Paschalides, solicitor, a A. Paschalides, advokát)

Žalované: Európska centrálna banka a Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- uložil povinnosť nahradiť škodu vo výške 278 925,79 EUR z dôvodu, že podmienky vyžadované podľa memoranda o porozumení z 26. apríla 2013 medzi Cyprom a žalovanými v bodoch 1.23 až 1.27 obsahujú požiadavky, ktoré sú v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov, konkrétne s článkom 17 Charty základných práv Európskej únie a článkom 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ľudských právach,
- vyhlásil, že relevantné podmienky sú neplatné, a nariadil bezodkladné prehodnotenie nástrojov finančnej pomoci podľa článkov 14 až 18 Zmluvy, ktorou sa zriaďuje Európsky mechanizmus pre stabilitu (ďalej len „Zmluva EMS“), na základe jej článku 19, aby došlo ku zmenám v zmysle rozsudku tohto súdu,
- v rozsahu, v akom náhrada podľa prvej časti návrhu nezodpovedá skutočnosti, že relevantné podmienky budú zrušené, uložil povinnosť nahradiť škodu za porušenie článku 263 ZFEÚ.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že relevantné podmienky v memorande o porozumení obsahujú požiadavky, ktoré sú „v zjavnom rozpore s normami vyššej právnej sily na ochranu jednotlivcov“⁽¹⁾, keďže:

- uvedené normy majú vyššiu právnu silu, lebo sú obsiahnuté v Charte a EDEP,
- žalované sú podľa článku 51 ods. 1 Charty a článku 6 ods. 2 ZEÚ povinné rešpektovať a dodržiavať základné práva garantované Chartou a EDEP a
- bankové vklady sú majetkom v zmysle uvedeného článku 17 Charty a článku 1 Protokolu č. 1 k EDEP.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že opísané porušenia práva boli natoľko intenzívne, že predstavujú zjavné porušenie noriem vyššej právnej sily, keďže:

— v čase, keď bol žalobca zbavený svojich bankových vkladov, neexistovali v právnej úprave, ktorá sa zaoberá zbavením bankových vkladov, nijaké „podmienky, ktoré ustanovuje zákon“, a to v rozpore s Chartou a Protokolom,

— žalobca bol zbavený svojich vkladov bez „včas vyplatenej spravodlivej náhrady“ v rozpore s článkom 17 Charty a článkom 1 Protokolu,

— zbavenie vkladov je *prima facie* protiprávne, ibaže „za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality... je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo... je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných“⁽²⁾,

— konkurujúci verejný záujem na zabránení panike a útoku na bankový systém z krátkodobého a strednodobého hľadiska nebol zvažovaný pri hodnotení verejného záujmu podľa článku 17 Charty a článku 1 Protokolu,

— cieľom nebolo poškodiť alebo potrestať Cyprus, ale mu a eurozóne pomôcť poskytnutím podpory stability, a teda poskytnúť úľavu a nedestabilizovať ich finančné inštitúcie a hospodársku životaschopnosť, a

— neexistuje vzťah proporcionality medzi zásahom a legitímnym cieľom, lebo podľa článku 3 Zmluvy EMS z roku 1972 je skutočným cieľom „mobilizovať financovanie a na základe prísnej podmienenosti... v prospech členov EMS, ktorí majú závažné finančné problémy, alebo im takéto problémy hrozia, ak je to nevyhnutné na ochranu finančnej stability eurozóny a jednotlivých členských štátov“ bez toho, aby bolo ich hospodárstvo paralyzované.

3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že zbavenie žalobcu vkladov nebolo nevyhnutné alebo proporcionálne.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že žalované v konečnom dôsledku spôsobili, že žalobca bol zbavený svojich bankových vkladov, lebo ak by nedošlo k zjavnému porušeniu, bankové vklady žalobcu by boli chránené na základe jeho práv podľa Charty a Protokolu, takže strata žalobcu bola dostatočne priama a predvídateľná.

5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že ak sú vyššie uvedené tvrdenia dôvodné, relevantné podmienky musia byť vyhlásené za neplatné bez ohľadu na to, že boli určené Cypru, lebo žalobca je nimi priamo a osobne dotknutý z dôvodu, že relevantné podmienky a spôsob ich implementácie porušujú Zmluvu a/alebo právne normy, ktoré ich vykonávajú, a/alebo v rozsahu, v akom sa rozhodne, že zbavenie žalobcu bankových vkladov rozvracia právny štát v rozpore s článkom 6 ods. 1 ZEÚ, boli zneužitím právomoci.

(¹) Pozri rozsudok z 2. decembra 1971, Zuckerfabrik Schoepfenstedt/Rada, 5/71, Zb. s. 975.

(²) Článok 52 ods. 1 Charty.

Žaloba podaná 30. mája 2013 — Adler Modemärkte/ÚHVT — Blufin (MARINE BLEU)

(Vec T-296/13)

(2013/C 226/27)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Adler Modemärkte AG (Haibach, Nemecko) (v zastúpení: J. Plate a R. Kaase, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Blufin SpA (Carpi, Taliansko)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 3. apríla 2013 vo veci R 386/2012-2 z dôvodu nesúlady s článkom 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 o ochranné známke Spoločenstva,
- zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyňa.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok „MARINE BLEU“ pre tovary zaradené do triedy 25 — prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 6637193.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietaných v námietkovom konaní: Blufin SpA.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: slovná ochranná známka „BLUMARINE“ pre tovary zaradené do triedy 25.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: vyhovenie odvolaniu, zamietnutie prihlášky.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

Žaloba podaná 28. mája 2013 — Nordex Holding/ÚHVT — Fontana Food (Taverna)

(Vec T-302/13)

(2013/C 226/28)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Nordex Holding A/S (Dronninglund, Dánsko) (v zastúpení: M. Kleis, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Fontana Food AB (Tyresö, Švédsko)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu z 21. marca 2013 vo veci R 2608/2011-1,
- zrušil rozhodnutie č. 4891 C zrušovacieho oddelenia z 21. októbra 2011, ktoré predchádzalo prijatiu napadnutého rozhodnutia,
- zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Zapísaná ochranná známka Spoločenstva, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti: obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok „Taverna“ — ochranná známka Spoločenstva č. 5 466 909.

Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyňa.

Účastník, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Odôvodnenie návrhu na vyhlásenie neplatnosti: dôvody na vyhlásenie neplatnosti podľa článku 53 ods. 1 písm. a) a článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Rozhodnutie zrušovacieho oddelenia: čiastočné vyhlásenie spornej ochrannej známky Spoločenstva za neplatnú.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 53 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 5. júna 2013 — Silicium España Laboratorios/ÚHVT — LLR-G5 (LLRG5)

(Vec T-306/13)

(2013/C 226/29)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Silicium España Laboratorios, SL (Vila-Seca, Španielsko) (v zastúpení: C. Sueiras Villalobos, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: LLR-G5 Ltd (Castlebar, Írsko)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 7. marca 2013 (vec R 383/2012-1) v rozsahu, v akom vyhlasuje ochrannú známku Spoločenstva č. 3 384 625, „LLRG5“, za neplatnú z dôvodu, že prihláška nebola podaná v dobrej viere,
- potvrdil rozhodnutie zrušovacieho oddelenia z 20. decembra 2011 vo veci 4174 C,
- zaviazal ÚHVT na znášanie vlastných trov konania a na náhradu trov konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Zapísaná ochranná známka Spoločenstva, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti: slovná ochranná známka „LLRG5“ — ochranná známka Spoločenstva č. 3 384 625.

Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyňa.

Účastník, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Odôvodnenie návrhu na vyhlásenie neplatnosti: dôvody na vyhlásenie neplatnosti podľa článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 207/2009.

Rozhodnutie zrušovacieho oddelenia: zamietnutie návrhu na vyhlásenie neplatnosti.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie napadnutého rozhodnutia a vyhlásenie spornej ochrannej známky Spoločenstva za neplatnú.

Dôvody žaloby: porušenie článku 52 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná 7. júna 2013 — Repsol/ÚHVT — Argiles (ELECTROLINERA)

(Vec T-308/13)

(2013/C 226/30)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Repsol, SA (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: J. Devaureix a L. Montoya Terán, abogados)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Josep María Adell Argiles (Madrid, Španielsko)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil a ponechal bez účinku rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 7. marca 2013 vo veci R 1565/2012-1 a v dôsledku toho povolil zápis ochrannej známky Spoločenstva č. 9 548 884 „ELECTROLINERA“ pre tovary tried 4, 37 a 39, ktorý bol napadnutým rozhodnutím zamietnutý,
- zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobkyňa.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: slovná ochranná známka „ELECTROLINERA“ pre tovary a služby tried 4, 35, 37 a 39 — Prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 9 548 884.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietaných v námietkovom konaní: Josep María Adell Argiles.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: národná slovná ochranná známka „ELECTROLINERA“ pre tovary tried 6, 9 a 12.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: čiastočné zamietnutie námietky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: čiastočné vyhovie odvolaniu, čiastočné zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia a zamietnutie prihlášky ochrannej známky Spoločenstva vo väčšom rozsahu.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 7. júna 2013 — Enosi Mastichoparagagon/ÚHVT — Gaba International (ELMA)

(Vec T-309/13)

(2013/C 226/31)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Enosi Mastichoparagagon Chiou (Chios, Grécko) (v zastúpení: A. Malamis, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Gaba International Holding AG (Hamburg, Nemecko)

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu z 26. marca 2013 vo veci R 1539/2012-4,
- zaviazal ÚHVT a ďalšieho účastníka konania pred odvolacím senátom (subjektu, ktorý podal námietku na námietkovom oddelení a odporcu v konaní na odvolacom senáte ÚHVT), aby znášali svoje vlastné trovy konania a boli povinní nahradiť trovy konania prihlasovateľa ochrannej známky Spoločenstva (žalobcu).

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: slovná ochranná známka „ELMA“ pre tovary v triede 5 — medzinárodný zápis pre Európske spoločenstvo 900845.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietaných v námietkovom konaní: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: ochranná známka Spoločenstva slovného označenia „ELMEX“ pre tovary v triedach 3, 5 a 21.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: vyhovie námietke.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná 12. júna 2013 — Portugalsko/Komisia

(Vec T-314/13)

(2013/C 226/32)

Jazyk konania: portugalcina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes, splnomocnený zástupca, M. Gorjão-Henriques a J. da Silva Sampaio, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil články 1 a 2 rozhodnutia Európskej komisie C(2013) 1870 final,
- rozhodol, že v prejednávanej príhode sa nepoužije nariadenie (ES) č. 16/2003⁽¹⁾, konkrétne jeho článok 7, pre podstatné formálne vady, porušenie nariadenia (ES) č. 1164/94⁽²⁾, a v každom prípade pre porušenie všeobecných právnych zásad platných v právnom poriadku Európskej únie,
- uložil Európskej komisii zaplatiť zostatok dlžnej sumy,
- subsidiárne:
 - a) vyhlásil, že lehota pre začatie konania o vrátení už zaplatených súm a právo zadržiavať ešte nevyplatený zostatok sú premlčané,

b) uložil povinnosť znížiť opravu, ktorú vykonala Európska komisia v súvislosti s možnými nezrovnalosťami, ktoré vedú k nevyplateniu celého zostatku a k vráteniu plnej výšky výdavkov zaplatených po 3. júni 2003, ale fakturovaných v období od júna 2002 do februára 2003,

— v každom prípade zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na protiprávnosti nariadenia (ES) č. 16/2003 z dôvodov formálnych väd a porušenia právnej normy vyššej právnej sily.

— Nariadenie (ES) č. 16/2003 je protiprávne preto, že nebolo prijaté zborm členov Komisie, a to ani na základe splnomocnenia, ani na základe písomného postupu a ani na základe akéhokoľvek ďalšieho zjednodušeného postupu podľa rokovacieho poriadku Európskej komisie^(?) v znení platnom v deň prijatia uvedeného nariadenia, že neboli dodržané ustanovenia článku 18 rokovacieho poriadku Komisie a že Komisia vykladá článok 7 nariadenia (ES) č. 16/2003 v rozpore s nariadením (ES) č. 1164/94.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení ustanovení európskeho práva o oprávnenosti výdavkov.

— Napadnuté rozhodnutie je v rozpore s právnymi predpismi vykonávacími Zmluvu, najmä pokiaľ ide o otázku, či sú výdavky zaplatené po začiatku obdobia oprávnenosti a počas neho oprávnené pre európske financovanie napriek tomu, že boli fakturované skôr.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení zásady legitímnej dôvery, zásady právnej istoty a zásady viazanosti správnych orgánov vlastnými rozhodnutiami.

— Európska komisia má ustálenú prax týkajúcu sa výkladu predmetného predpisu v tom zmysle, akého sa dovoľáva Portugalská republika.

Tento výklad pochádzal zo zdrojov oprávnených Európskou komisiou, bol oznámený Portugalskej republike a ďalším členským štátom a jeho obsah bol jednoznačne taký, že Portugalská republika mohla legitímne očakávať, že faktúry prijaté predtým a zaplatené potom, čo bola Európskej komisii predložená úplná žiadosť, sú oprávnené.

Presadzovanie výkladu, ktorý teraz zastáva Komisia zjavne porušuje zásadu právnej istoty, keďže nejde o výklad určitý ani predvídateľný a Portugalská republika musí v jeho dôsledku znášať značné náklady.

4. Štvrtý žalobný dôvod uvedený subsidiárne a založený na porušení zásady proporcionality.

— Hoci podľa článku H prílohy II nariadenia (ES) č. 1164/94 môže Európska komisia vykonať úpravy, ktoré považuje za potrebné a ktoré môžu spočívať v čiastočnom alebo úplnom zrušení pomoci poskytnutej na projekt, uvedený orgán musí dodržiavať zásadu proporcionality a zohľadniť okolnosti konkrétneho prípadu, ako je typ nezrovnalostí a rozsah potenciálnych finančných dôsledkov prípadných nedostatkov v systéme riadenia či kontroly. Je preto nepochopiteľné, ako môže dôjsť k úplnému zrušeniu poskytnutých dotácií, keďže opravy v 100 % výške možno uplatniť len v prípadoch, keď sú zistené nedostatky v systémoch riadenia alebo kontroly tak rozsiahle alebo keď je zistená nezrovnalosť tak závažná, že predstavujú úplné nedodržanie právnych predpisov Spoločenstva, takže všetky platby obsahujú nezrovnalosti.

Výkladové problémy predstavujú vždy rozhodujúcu poľahčujúcu okolnosť, ktorú musí Európska komisia vždy zohľadniť. Vzhľadom na uvedené okolnosti, môžu k dosiahnutiu sledovaného cieľa viesť aj menej obmedzujúce opatrenia, medzi ktoré jednoznačne patrí uplatnenie nižšieho koeficientu či nevykonanie vôbec žiadnej opravy.

5. Piaty žalobný dôvod uvedený subsidiárne a založený na premlčaní.

Výdavky spred 3. júna 2003 sú už v každom prípade premlčané, keďže posledná faktúra je z 28. februára 2003, teda tri mesiace a dva dni pred predmetným dátumom.

Podľa nariadenia (ES) č. 2988/95⁽⁴⁾ z 18. decembra 1995 premlčacia doba pre začatie konania je štyri roky od času spáchania nezrovnalostí.

(1) Nariadenie Komisie (ES) č. 16/2003 zo 6. januára 2003, ktorým sa ustanovujú osobitné podrobné pravidlá pre vykonávanie nariadenia Rady (ES) č. 1164/94 týkajúce sa oprávnenosti výdavkov súvisiacich s opatreniami spolufinancovanými Kohéznym fondom (Ú. v. ES L 2, s. 7; Mím. vyd. 14/001, s. 189).

(2) Nariadenie Rady (ES) č. 1164/94 zo 16. mája 1994, ktorým sa zriaďuje kohézny fond (Ú. v. ES L 130, s. 1; Mím. vyd. 14/001, s. 9).

(3) Ú. v. ES L 308, 2000, s. 26; Mím. vyd. 01/003, s. 213.

(4) Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1; Mím. vyd. 01/001, s. 340).

Žaloba podaná 11. júna 2013 — Pappalardo a i./Komisia**(Vec T-316/13)**

(2013/C 226/33)

*Jazyk konania: taliančina***Účastníci konania**

Žalobcovia: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Taliansko), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara), Fedemar Srl (Cetara), Testa Giuseppe E C. Snc (Catania, Taliansko), Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara), Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Pescara, Taliansko) a Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Pescara) (v zastúpení: V. Cannizzaro a L. Caroli, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia**Návrhy***Žalobcovia* navrhujú, aby Všeobecný súd:

- určil mimozmluvnú zodpovednosť Európskej komisie za ujmu spôsobenú prijatím nariadenia Komisie (ES) č. 530/2008 z 12. júna 2008, ktorým sa ustanovujú núdzové opatrenia, pokiaľ ide o lov tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami v Atlantickom oceáne na východ od 45° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori, ktoré vyhlásil Súdny dvor za neplatné v rozsudku zo 17. marca 2011 vo veci C-221/09, a
- v dôsledku toho uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť spôsobené ujmy,
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcovia v prejednávanej veci spresňujú, že dotknutá mimozmluvná zodpovednosť vyplýva zo skutočnosti, že nariadením č. 530/2008 Komisia rozhodla zneužívajúcim spôsobom o povinnom ukončení lovu tuniaka modroplutvého odo dňa 16. júna 2008 pre lode plaviace sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty, zatiaľ čo obdobné ukončenie lovu rozhodla pre španielske plavidlá až odo dňa 23. júna 2008.

Podľa žalobcov sú v prejednanom prípade splnené všetky podmienky nevyhnutné na to, aby vznikla mimozmluvná zodpovednosť európskej inštitúcie z dôvodu jej legislatívnej činnosti, a síce závažné porušenie pravidla ochraňujúceho jednotlivca, existencia škody a existencia príčinnej súvislosti medzi týmto konaním a vzniknutou škodou.

V tomto ohľade zdôrazňujú, že nariadenie č. 530/2008 bolo vyhlásené Súdny dvorom za neplatné v celom rozsahu z dôvodu porušenia zásady zákazu diskriminácie a že podľa ustálenej judikatúry porušenie tejto zásady patrí medzi závažné porušenie pravidla vyššej právnej sily majúceho chrániť jednotlivca.

Žaloba podaná 13. júna 2013 — Vita Phone/ÚHVT (LIFEDATA)**(Vec T-318/13)**

(2013/C 226/34)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Vita Phone GmbH (Mannheim, Nemecko) (v zastúpení: P. Ruess a A. Doepner-Thiele, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy*Žalobkyňa* navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 26. marca 2013 vo veci R 1072/2012-1,
- zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: slovná ochranná známka „LIFEDATA“ pre tovary a služby zaradené do tried 10 a 44 — prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 10525053.

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: zamietnutie prihlášky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby:

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU

Žaloba podaná 25. mája 2013 — ZZ a i./EIF

(Vec F-51/13)

(2013/C 226/35)

Jazyk konania: francúzština

Žaloba podaná 2. júna 2013 — ZZ/EIB

(Vec F-55/13)

(2013/C 226/36)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobcovia: ZZ a i. (v zastúpení: L. Levi, advokát)

Žalovaný: Európsky investičný fond

Predmet a opis sporu

Zrušenie rozhodnutí uvedených na výplatných listinách za február 2013, ktoré stanovujú ročné zvýšenie plátov iba vo výške 1,8 % za rok 2013, a zrušenie následných výplatných listín. Ďalej následný návrh na uloženie povinnosti inštitúcii zaplatiť údajne utrpenú majetkovú a nemajetkovú ujmu

Návrhy žalobcov

- zrušiť rozhodnutie uvedené na výplatných listinách žalobcov za február 2013, ktoré stanovuje ročné zvýšenie plátov iba vo výške 1,8 % za rok 2013, a v dôsledku toho zrušiť aj podobné rozhodnutia v následných výplatných listinách,
- zaviazat' žalovaného zaplatiť ako náhradu majetkovej ujmy (i) zostávajúcu časť platu zodpovedajúcu uplatneniu ročného zvýšenia za rok 2013, t. j. o 1,8 %, za obdobie od 1. januára 2013 do 31. decembra 2013; (ii) zostávajúcu časť platu zodpovedajúcu dôsledkom uplatnenia ročného zvýšenia o 1,8 % za rok 2013 na sumu plátov vyplácaných od januára 2014; (iii) úroky z omeškania na zostávajúce časti plátov až do okamihu úplného zaplataenia dlžných súm, pričom uplatnená sadzba úrokov z omeškania sa má vypočítat' na základe sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou pre hlavné operácie refinancovania platnej počas príslušného obdobia, zvýšenej o tri percentuálne body, a (iv) náhradu škody spôsobenú stratou kúpnej sily,
- zaviazat' žalovaného zaplatiť každému žalobcovi 1 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy,
- zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania.

Účastníci konania

Žalobca: ZZ (v zastúpení: L. Isola, advokát)

Žalovaná: Európska investičná banka

Predmet a opis sporu

Zrušenie hodnotiacej správy žalobcu za rok 2011 v rozsahu, v akom mu nebolo udelené hodnotenie „Exceptional performance“ alebo „Very good performance“ a nebol navrhnutý na povýšenie do funkcie D a v časti týkajúcej sa stanovenia cieľov na rok 2012 a tiež zrušenie usmernení k hodnotiacej správe za rok 2011 a nakoniec uloženie povinnosti EIB nahradiť majetkovú a nemajetkovú ujmu, ktorú žalobca údajne utrpel

Návrhy žalobcu

- zrušiť: a) rozhodnutie z 18 decembra 2012 v rozsahu, v akom odvolací výbor na základe článku 22 služobného poriadku EIB a oznámenia zamestnancom HR/P&O/2012-0103 z 29. marca 2013 zamietol odvolanie podané žalobcom proti jeho hodnotiacej správe za rok 2011; b) hodnotiacu správu za rok 2011 v rozsahu, v akom nezhrnula jednotlivé hodnotenia vo forme celkového hodnotenia „Exceptional performance“ alebo „Very good performance“ a nakoniec aj v časti, v ktorej nenavrhlala žalobcu na povýšenie do funkcie D, ako aj čo sa týka stanovenia cieľov na rok 2012; c) všetky súvisiace, následné a predchádzajúce akty, a najmä povýšenia, o ktorých sa rozhodlo na základe oznámenia riaditeľa ľudských zdrojov z mája 2012 s názvom „2011 staff appraisal exercise, award of promotions and titles“, keďže vzhľadom na rozhodnutie jeho nadriadených, ktoré teraz napadá, EIB nezohľadnila žalobcu na účely „Promotions from Function E to D“,
- zrušiť alebo neuplatniť usmernenia riaditeľstva ľudských zdrojov vyhotovené vo forme oznámenia RH/P&O/2011-0242, č. 709 z 13. decembra 2011 s názvom „Guidelines to the 2011 annual staff appraisal exercise“ zo 14. decembra 2011, a to aj v časti, v ktorej stanovujú, že konečné hodnotenie je zhrnuté písmenom bez toho, aby stanovili kritériá,

ktoré hodnotiteľ musí rešpektovať, aby sa výkon považoval za „exceptionnelle dépassant les attentes“, „très bonne“ alebo „répondant à toutes les attentes“

- zaviazať žalovanú na náhradu z toho vyplývajúcej nemajetkovej a majetkovej újmy, ako aj na náhradu trov konania.

Žaloba podaná 21. júna 2013 — ZZ/Komisia

(Vec F-57/13)

(2013/C 226/37)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: ZZ (v zastúpení: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Predmet a opis sporu

Zrušenie rozhodnutia stanovujúceho zápočet práv na dôchodok nadobudnutých pred nástupom do služby na základe nových VVU a rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie z 8. januára 2013 o vykonaní zápočtu práv na dôchodok nadobudnutých pred nástupom do služby u Komisie,
 - ak je to potrebné, zrušiť rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti z 12. marca 2013, ktorou sa domáhal uplatnenia tých VVU a kurzu, ktoré boli platné v čase podania žiadosti o prevod práv na dôchodok,
 - zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.
-

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2013/C 226/20	Vec T-277/13: Žaloba podaná 15. mája 2013 — Marquis Energy/Rada	12
2013/C 226/21	Vec T-289/13: Žaloba podaná 24. mája 2013 — Ledra Advertising/Komisia a ECB	13
2013/C 226/22	Vec T-290/13: Žaloba podaná 24. mája 2013 — CMBG/Komisia a ECB	14
2013/C 226/23	Vec T-291/13: Žaloba podaná 24. mája 2013 — Eleftheriou a Papachristofi/Komisia a ECB	15
2013/C 226/24	Vec T-292/13: Žaloba podaná 24. mája 2013 — Evangelou/Komisia a ECB	17
2013/C 226/25	Vec T-293/13: Žaloba podaná 24. mája 2013 — Theophilou/Komisia a ECB	18
2013/C 226/26	Vec T-294/13: Žaloba podaná 27. mája 2013 — Fialtor/Komisia a ECB	19
2013/C 226/27	Vec T-296/13: Žaloba podaná 30. mája 2013 — Adler Modemärkte/ÚHVT — Blufin (MARINE BLEU)	21
2013/C 226/28	Vec T-302/13: Žaloba podaná 28. mája 2013 — Nordex Holding/ÚHVT — Fontana Food (Taverna)	21
2013/C 226/29	Vec T-306/13: Žaloba podaná 5. júna 2013 — Silicium España Laboratorios/ÚHVT — LLR-G5 (LLRG5)	22
2013/C 226/30	Vec T-308/13: Žaloba podaná 7. júna 2013 — Repsol/ÚHVT — Argiles (ELECTROLINERA)	22
2013/C 226/31	Vec T-309/13: Žaloba podaná 7. júna 2013 — Enosi Mastichoparagogen/ÚHVT — Gaba International (ELMA)	23
2013/C 226/32	Vec T-314/13: Žaloba podaná 12. júna 2013 — Portugalsko/Komisia	23
2013/C 226/33	Vec T-316/13: Žaloba podaná 11. júna 2013 — Pappalardo a i./Komisia	25
2013/C 226/34	Vec T-318/13: Žaloba podaná 13. júna 2013 — Vita Phone/ÚHVT (LIFEDATA)	25
Súd pre verejnú službu		
2013/C 226/35	Vec F-51/13: Žaloba podaná 25. mája 2013 — ZZ a i./EIF	26
2013/C 226/36	Vec F-55/13: Žaloba podaná 2. júna 2013 — ZZ/EIB	26
2013/C 226/37	Vec F-57/13: Žaloba podaná 21. júna 2013 — ZZ/Komisia	27

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikáтуру a návrhy právnych aktov.

Viac informácií o Európskej únii získate na stránke: <http://europa.eu>.

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK